

Arrest

nr. 310 331 van 19 juli 2024
in de zaak X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. SEGERS
Huidevettersstraat 58-62
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 juli 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2024 om 11.00 uur.

Gelet op het tegensprekelijk uitstel verleend op de terechtzitting van 17 juli 2024 waarbij de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 18 juli 2024 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN VRECKOM, die *loco* advocaat N. SEGERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, geboren te Oujda in 1990.

Op 4 januari 2022 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 5 april 2024 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

Op 12 juni 2024 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 28 juni 2024 met nummer 309 124 wordt de schorsing van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten bevolen. Op 5 juli 2024 wordt voormeld bevel ingetrokken.

Op 10 juli 2024 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden akte, die drie beslissingen bevat:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° *wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

- 3° *wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*
Volgens Informatie verkregen via de politiezone van Brussel Noord op 12.06.2024, en informatie verkregen uit het ANG, is betrokkene gekend voor volgende feiten:

- *bedreiging met bevel en voorwaarde, dit ten aanzien van het politiepersoneel (“Ik weet je terug te vinden als je je trein neemt aan het station”)*
- *weerspannigheid : probeert de tussenkomende politie inspecteurs te slaan en weigert mee te werken bij zijn arrestatie.*
- *verkoop van drugs (cocaïne)*
- *heling*
- *drugsbezit*
- *wapenbezit*

Gezien het gewelddadige karakter en de herhaling van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

- 12° *wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.*

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 05.04.2024.

Betrokkene verklaart in zijn hoorrecht niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Hij verklaart in dit hoorrecht wel dat hij naar België is gekomen om zich te laten opereren aan zijn been.

Het administratief dossier van betrokkene bevat een medisch attest dd. 23.06.2024 dat werd aangebracht door de raadvrouw van betrokkene naar aanleiding van een vorige vasthouding in het gesloten centrum te Steenokkerzeel. Dit medisch attest stelt voor betrokkene gezien zijn medische toestand opnieuw op te nemen op een gespecialiseerde dienst van het Brugmann ziekenhuis.

Op 08.07.2024 werd er een advies gevraagd aan een arts van Dienst Vreemdelingenzaken. In het antwoord van de arts-adviseur dd. 09.07.2024 attesteert deze dat, indien betrokkene niet is opgenomen en psychisch niet gedecompenseerd is zoals beschreven in het verslag van dd. 23.06.2024, hij kan reizen. Gezien betrokkene niet werd opgenomen, en rekening houdende met het medisch attest dd 09.07.2024, opgemaakt door de Spoedafdeling van het Brugmann ziekenhuis, dat stelt dat betrokkene “momenteel geen hospitalisatie en bijzondere zorgen nodig heeft”, kunnen we er redelijke wijze van uitgaan dat betrokkene kan reizen.

Wat de opsluiting betreft, vermeldt het advies van de Arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken dd 09.07.2024 dat, indien de betrokkene niet is opgenomen en niet psychisch gedecompenseerd is, een opsluiting mogelijk is. Gezien betrokkene niet werd opgenomen en rekening houdend met het attest van de spoedafdeling van het Brugmann ziekenhuis dd 09.07.2024, dat stipuleert dat betrokkene “momenteel geen hospitalisatie en bijzondere zorgen nodig heeft” kunnen we er redelijkerwijze van uit gaan dat een vasthouding in een gesloten centrum medisch gezien geen probleem vormt

Tot slot stelt het advies van de arts van Dienst Vreemdelingenzaken dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Marokko.

We kunnen nog toevoegen dat betrokkene op 28.06.2024 uit het gesloten centrum werd vrijgesteld. Het medisch verslag dd. 23.06.2024 dat betrokkene aan onze diensten overmaakte, gaf aan dat betrokkene diende heropgenomen te worden op de dienst psychiatrie van het Brugmann ziekenhuis. We stellen echter vast dat betrokkene op 09.07.2024, dus meer dan 10 dagen later, nog steeds niet is opgenomen in dit ziekenhuis. Temeer werd betrokkene op 09.07.2024 onderzocht in hetzelfde ziekenhuis, en concludeerde een spoedarts dat een opname noch bijzondere zorgen noodzakelijk zijn.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt derhalve niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
- Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

- ° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Volgens Informatie verkregen via de politiezone van Brussel Noord op 12.06.2024 en informatie verkregen uit het ANG is betrokkene gekend voor volgende feiten:

- bedreiging met bevel en voorwaarde, dit ten aanzien van het politiepersoneel ("ik weet je terug te vinden als je je trein neemt aan het station")
- weerspanningheid : probeert de tussenkomende politie inspecteurs te slaan en weigert mee te werken bij zijn arrestatie.
- verkoop van drugs (cocaïne)
- heling
- drugs bezit wapenbezit

Gezien het gewelddadige karakter en de herhaling van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene c oor zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 05.04.2024 dat hem betekend werd op 05.04.2024. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk da : hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 05.04.2024. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat eer vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om di volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Volgens Informatie verkregen via de politiezone van Brussel Noord op 12.06.2024 en volgens informatie uit het ANG is betrokkene gekend voor volgende feiten:

- bedreiging met bevel en voorwaarde, dit ten aanzien van het politiepersoneel ("ik weet je terug te vinden als je je trein neemt aan het station")
- weerspanningheid : probeert de tussenkomende politie inspecteurs te slaan en weigert mee te werken bij zijn arrestatie.
- verkoop van drugs (cocaïne)
- heling
- drugsbezit
- wapenbezit

Gezien het gewelddadige karakter en de herhaling van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 05.04.2024 dat hem betekend werd op 05.04.2024. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 05.01.21 24. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene verklaart dat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland omdat hij er geen familie meer heeft. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Marokko een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart in zijn hoorrecht dd. 09.07.2024 niet medische Problemen te hebben. Hij verklaart in dit hoorrecht wel dat hij naar België is gekomen om zich te laten opereren aan zijn been.

Het administratief dossier van betrokkene bevat een medisch attest dd. 23.06.2024 dat werd aangebracht door de raadvrouw van betrokkene naar aanleiding van een vorige vasthouding in het gesloten centrum te Steenokkerzeel. Dit medisch attest stelt voor dat betrokkene gezien zijn medische toestand dient heropgenomen te worden op een gespecialiseerde dienst van het Brugmann ziekenhuis.

Op 08.07.2024 werd er een advies gevraagd aan een arts van Dienst Vreemdelingenzaken. In het antwoord van de arts- adviseur dd. 09.07.2024 attesteert deze dat, indien betrokkene niet is opgenomen en psychisch niet gedecompenseerd is zoals beschreven in het verslag van dd. 23.06.2024, hij kan reizen. Gezien betrokkene niet werd opgenomen, en rekening houdende met het medisch attest dd 09.07.2024 dat door de Spoedafdeling van het Brugmann ziekenhuis werd opgemaakt, stipulerend dat betrokkene "momenteel geen hospitalisatie en bijzondere zorgen nodig heeft", kunnen we er redelijkerwijze van uit gaan dat betrokkene kan reizen.

Wat de opsluiting betreft, vermeldt het advies van de Arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken dd 09.07.2024 dat, Indien de betrokkene niet is opgenomen en niet psychisch gedecompenseerd is, een opsluiting mogelijk is. Gezien betrokkene niet werd opgenomen, en rekening houdend met het attest van de spoedafdeling van het Brugmann ziekenhuis dd 09.07.2024, dat stipuleert dat betrokkene "momenteel geen hospitalisatie en bijzondere zorgen nodig heeft", kunnen we redelijkerwijze er van uit gaan dat een vasthouding in een gesloten centrum medisch gezien geen probleem vormt

Tot slot stelt het advies van de arts van Dienst Vreemdelingenzaken dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Marokko.

We kunnen nog toevoegen dat betrokkene op 28.06.2024 uit het gesloten centrum werd vrijgesteld. Het medisch verslag dd. 23.06.2024 dat betrokkene aan onze diensten overmaakte, gaf aan dat betrokkene opnieuw diende opgenomen te worden op de dienst psychiatrie van het Brugmann ziekenhuis. We stellen vast dat betrokkene op 09.07.2024, dus meer dan 10 dagen later, nog steeds niet is opgenomen in dit ziekenhuis. Temeer werd hij op 09.07.2024 onderzocht in hetzelfde ziekenhuis, en concludeerde een spoedarts dat een opname en medische zorgen niet noodzakelijk zijn.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om ide reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid lat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan in de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

[...]"

Uit de bewoordingen van de bestreden akte blijkt dat deze akte drie onderscheiden beslissingen bevat: een bevel om het grondgebied te verlaten (zonder termijn voor vrijwillig vertrek), een beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vasthouding.

2. Over de vrijheidsberoving

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, blijkt uit artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat deze enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het is gericht tegen deze beslissing.

Bijgevolg moet de vordering als onontvankelijk worden afgewezen in de mate dat zij gericht is tegen de in de bestreden bijlage 13septies opgenomen beslissing tot vasthouding.

3. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughervingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terughervingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

De verzoekende partij bevindt zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering vermoed.

Aan de eerste voorwaarde is voldaan.

3.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.2.1. De verzoekende partij voert in een eerste middel de schending aan van artikelen 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 4, 19, §2 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 3 van de richtlijn 2008/115/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied (hierna: de Terugkeerrichtlijn), van de artikelen 1, 7, 62, 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het recht om gehoord te worden en de materiële motiveringsplicht. Zij meent ook dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

In een eerste onderdeel acht verzoekende partij voormelde bepalingen geschonden doordat onvoldoende rekening zou zijn gehouden met haar persoonlijke situatie. Zij wijst op haar gezondheidstoestand, op een vermeend gebrek aan gevaar voor de openbare orde en op het feit dat zij slachtoffer is geweest van mensenhandel.

3.2.2. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."* Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en het gedrag van de verzoekende partij (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie vaste rechtspraak EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, par. 96).

Met betrekking tot vreemdelingen die zich beroepen op hun medische toestand en het gebrek aan medische en sociale zorg in het land van terugkeer om hun verwijdering tegen te houden, hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het EHRM dat enkel *“in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”*, een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42). Uit het arrest Paposhvili (EHRM 13 december 2016 (GK), nr. 41738/10, par. 183) blijkt dat onder deze uitzonderlijke gevallen niet alleen worden begrepen situaties van verwijdering van ernstig zieke personen bij wie er sprake is van een onmiddellijk en nakend levensgevaar, enerzijds, maar ook situaties worden begrepen van verwijdering van ernstig zieke personen bij wie er ernstige aanwijzingen zijn dat er een reëel risico bestaat op blootstelling aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand met intens lijden tot gevolg of een aanzienlijke verkorting van de levensverwachting door het gebrek aan of toegang tot een adequate behandeling van de ziekte in het ontvangstland, anderzijds. Derhalve beantwoorden slechts deze twee situaties van verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen aan de hoge drempel die geldt voor de toepassing van artikel 3 van het EVRM.

Met betrekking tot het verwijderen zelf, heeft het EHRM reeds geoordeeld dat artikel 3 van het EVRM een verdragsluitende staat in beginsel niet verplicht om een persoon niet te verwijderen of uit te zetten wanneer deze in staat is te reizen en voor zover in dat verband de nodige maatregelen worden genomen die passend zijn en aan de toestand van de betrokkene aangepast (EHRM 4 juli 2006, nr. 24171/05, Karim t. Zweden, § 2; EHRM 30 april 2013, nr. 75203/12, Kochieva e.a. t. Zweden, § 35). Ook heeft het EHRM herhaaldelijk geoordeeld dat de omstandigheid dat een persoon van wie de verwijdering is gelast, dreigt met zelfdoding, de verdragsluitende staat niet dwingt om van de uitvoering van de voorgenomen maatregel af te zien, indien hij concrete maatregelen treft om te voorkomen dat het dreigement wordt uitgevoerd (EHRM 7 oktober 2004, nr. 33743/06, Dragan e.a. t. Duitsland, § 1; EHRM 4 juli 2006, nr. 24171/05, Karim t. Zweden, § 2; EHRM 30 april 2013, nr. 75203/12, Kochieva e.a. t. Zweden, § 35).

3.2.3. Met betrekking tot de gezondheidstoestand van de verzoekende partij komen de volgende elementen aan bod in de bestreden beslissing:

- in het administratief dossier zit een medisch attest van 23 juni 2024 dat door de advocaat van de verzoekende partij werd toegevoegd naar aanleiding van de vorige bijlage 13 *septies* en waarin wordt voorgesteld om de verzoekende partij opnieuw op te nemen op een gespecialiseerde dienst van het Brugmann ziekenhuis;
- op 1 juli 2024 het advies werd gevraagd van een arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken;
- de arts-adviseur adviseerde op 9 juli 2024 dat verzoekende partij kan reizen indien zij niet is opgenomen en niet psychisch gedecompenseerd is;
- in het medisch attest van 9 juli 2024 van de spoedafdeling van het Brugmann ziekenhuis wordt gesteld dat de verzoekende partij *“momenteel geen hospitalisatie en bijzondere zorgen nodig heeft”* en wordt aangegeven dat zij haar behandeling dient verder te zetten;
- de arts-adviseur stelt dat een opsluiting van de verzoekende partij mogelijk is indien zij niet is opgenomen en niet psychisch gedecompenseerd is;
- gelet op het feit dat de verzoekende partij niet is opgenomen en gezien het attest van de spoedafdeling van Brugmann, kan er redelijkerwijs van worden uitgegaan dat de verzoekende partij kan worden opgesloten;
- de arts-adviseur attesteerde dat de nodige medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Marokko;
- de verzoekende partij op 28 juni 2024 uit het gesloten centrum werd vrijgesteld, maar dat zij niet werd heropgenomen in een ziekenhuis zoals geattesteerd in het medisch verslag van 23 juni 2024
- bovendien attesteerde de spoedafdeling van het Brugmann ziekenhuis aldus duidelijk op 9 juli 2024 dat een opname noch bijzondere zorgen noodzakelijk zijn;
- een schending van artikel 3 en/of 8 EVRM ligt niet voor.

De stavingstukken die betrekking hebben op deze motieven van de bestreden beslissing bevinden zich ook in het administratief dossier.

3.2.4. Ter terechtzitting van 18 juli 2024 brengt de verzoekende partij het medisch verslag bij van 17 juli 2024 opgesteld door een arts en een klinische psycholoog nadat ze de verzoekende partij in het gesloten centrum hebben onderzocht. Hierin wordt aangegeven dat:

“L'examen du patient a révélé une réaction psychologique compatible avec celle d'une situation de stress particulièrement élevée et incapacitante.

- L'examen du patient nous permet d'identifier une détresse ainsi qu'une labilité émotionnelle importante qui accentuent les risques de passages à l'acte suicidaires potentiellement léthaux.

- La symptomatologie rencontrée chez le patient est compatible au diagnostic d'un trouble de l'adaptation avec perturbation mixte des émotions et des comportements (code F43.25, DSM-5-TR).

- *Une évaluation plus approfondie et sur plus d'un entretien serait nécessaire afin d'établir un diagnostic différentiel définitif.*
(vrije vertaling : - Onderzoek van de patiënt bracht een psychologische reactie aan het licht die overeenkomt met die van een bijzonder hoge en uitputtende stresssituatie.
- *Op basis van onderzoek van de patiënt wordt een ontredde en significante emotionele labiliteit geïdentificeerd, wat het risico op potentieel dodelijke suïcidale handelingen accentueert.*
- *De symptomen van de patiënt passen bij de diagnose aanpassingsstoornis met gemengde verstoring van emoties en gedrag (code F43.25, DSM-5-TR).*
- *Een diepgaander onderzoek met meer dan één interview is nodig om een definitieve differentiële diagnose te stellen.)"*

3.2.5. Overeenkomstig artikel 39/82, §4, vierde lid van de Vreemdelingenwet, moet de Raad in de huidige procedure een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek doen van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoekende partij zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

3.2.6. Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij psychische problemen heeft. Er wordt evenmin betwist dat de verzoekende partij reeds meermaals melding heeft gemaakt van donkere en suïcidale gedachten, zoals ook uiteengezet in 's Raads arrest van 28 juni 2024 met nummer 309 124.

Hoewel de arts-adviseur attesteerde dat de verzoekende partij kan reizen indien zij niet is opgenomen en niet psychisch gedecompenseerd is - zonder dat zij de verzoekende partij onderzocht heeft - en dat een spoedarts op 9 juli 2024 aangeeft dat de verzoekende partij *"momenteel geen hospitalisatie en bijzondere zorgen nodig heeft"*, maar aangeeft dat zij haar behandeling dient verder te zetten - waarbij echter niet blijkt dat de spoedarts op dat ogenblik kennis had van en rekening heeft gehouden met de medische historiek van de verzoekende partij en diens opname op de dienst psychiatrie een jaar voordien - blijkt uit het medische verslag van 17 juli 2024 na onderzoek van de verzoekende partij dat er heden een ontredde en significante emotionele labiliteit geïdentificeerd wordt, wat het risico op potentieel dodelijke suïcidale handelingen accentueert, maar ook dat er meer dan één interview nodig is om een definitieve differentiële diagnose op te stellen. Er blijkt niet dat de centrumarts de verzoekende partij heden onderzocht heeft en welke vaststelling deze arts gedaan heeft, minstens worden deze niet overgemaakt aan de Raad, betreffende de mogelijkheid voor de verzoekende partij om te reizen en betreffende de vraag of de verzoekende partij lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 van het EVRM. Ook geeft de verzoekende partij aan dat ze rivotril, diazepam en lyrica dient te nemen, maar er blijkt niet welke medicijnen ze heden in het gesloten centrum krijgt. Nochtans had de spoedarts op 9 juli 2024 ook aangegeven dat de verzoekende partij haar behandeling diende verder te zetten.

Daarnaast wordt door de verwerende partij geen bijkomende informatie verschaft, nog minder stavingstukken neergelegd, over de te volgen procedure en/of geplande maatregelen bij de actuele repatriëring. Ter terechtzitting van 18 juli 2024 haalt de verwerende partij aan dat de verzoekende partij bij haar repatriëring zal gecoacht worden, dat de terugkeer zal voorbereid worden en dat de nodige voorzorgsmaatregelen zullen genomen worden, doch blijkt dit geenszins uit de stukken van het rechtsplegingsdossier. Evenmin wordt aangegeven welke concrete voorzorgsmaatregelen getroffen zullen worden, gelet op de geschetste gezondheidstoestand. De informatie die bijgebracht wordt heeft betrekking op de beschikbaarheid en toegankelijkheid van medische zorgen in Marokko. Dit heeft betrekking op de situatie na repatriëring van de verzoekende partij. Wederom brengt de Raad de rechtspraak van het EHRM in herinnering. Het EHRM heeft immers herhaaldelijk geoordeeld dat de omstandigheid dat een persoon van wie de verwijdering is gelast, dreigt met zelfdoding, de verdragsluitende staat niet dwingt om van de uitvoering van de voorgenomen maatregel af te zien, indien hij concrete maatregelen treft om te voorkomen dat het dreigement wordt uitgevoerd (EHRM 7 oktober 2004, nr. 33743/06, Dragan e.a. t. Duitsland, § 1; EHRM 4 juli 2006, nr. 24171/05, Karim t. Zweden, § 2; EHRM 30 april 2013, nr. 75203/12, Kochieva e.a. t. Zweden, § 35).

3.2.7. Er is op het ogenblik van de terechtzitting van 18 juli 2024 dan ook op het eerste zicht nog steeds geen duidelijkheid over de medische geschiktheid van de verzoekende partij om te reizen, noch over eventueel geplande maatregelen bij de actuele verwijdering gelet op de psychische toestand van de verzoekende partij.

3.2.8. Bijgevolg slaagt de verwerende partij er nog niet in om iedere ernstige twijfel over de weerslag van de verwijdering op de gezondheidstoestand van de verzoekende partij weg te nemen.

De Raad herhaalt dat hij in de huidige fase van het geding de nodige voorzichtigheid aan de dag moet leggen, en als hij op het eerste zicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat het

middel ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kortgeding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De verzoekende partij blijkt in deze fase van het geding bijgevolg een verdedigbare grief gegrond op artikel 3 van het EVRM te hebben die de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in de weg staat.

3.2.9. De verweernota van de verwerende partij laat niet toe anders te besluiten.

3.2.10. Gelet op het voorgaande is het eerste middel in de besproken mate op het eerste zicht ernstig.

3.2.11. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.3.1. Overeenkomstig artikel 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

3.3.2. De verzoekende partij betoogt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel rechtstreeks verbonden is met de verdedigbare grieven, meer specifiek daar de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een onevenredige inbreuk zou uitmaken op de rechten gegarandeerd door artikel 3 van het EVRM.

3.3.3. Gelet op de beoordeling van de ernst van het middel dat raakt aan het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM ziet ieder redelijk denkend mens onmiddellijk in dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

3.3.4. De argumentatie van de verwerende partij in de verweernota en ter terechtzitting doet daaraan geen afbreuk.

3.3.5. Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

3.4. Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat is voldaan aan de drie voorwaarden om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 juli 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS